

ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΟΣΧΟΣ
 Οι καιροί απαιτούν
 συντροφικότητα και ενδιαφέρον για τον συνάνθρωπο

Πηγή:
 ΘΕΣΣΑΛΙΑ
 Σελ.:
 25
 Ημερομηνία έκδοσης:
 01-09-2019
 Επιφάνεια:
 1023.61 cm²
 Αρθρογράφος:
 Κυκλοφορία:
 0
 Θέματα:
 ΒΙΒΛΙΑ, ΜΟΤΙΒΟ ΕΚΔΟΤΙΚΗ

ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΟΣΧΟΣ
 Οι καιροί απαιτούν
 συντροφικότητα και ενδιαφέρον
 για τον συνάνθρωπο

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ
 ΚΑΡΙΤΙΝΗ
 ΜΑΛΙΣΣΟΒΑ

Τοκορόρο, ο τίτλος του μυθιστορημάτος
 σας. Θέλετε να μας αποκαλύψετε κάποια
 στοιχεία;

Το Τοκορόρο είναι το εθνικό πουλί της Κούβα. Έχει τα χρώματα της σημαίας της, λευκό, μπλε και κόκκινο, και το χαρακτηριστικό του είναι πως δεν φυλακίζεται. Εάν βρεθεί σε κλουβί, χτυπιέται στα κάγκελα μέχρι να ελευθερωθεί ή να πεθάνει. Ελευθερία ή θάνατος. Το τελευταίο αποτελεί κύριο χαρακτηριστικό ενός από τους ήρωες του βιβλίου. Είναι ένα νουάρ θρίλερ που βυθίζεται βαθιά στην Αμερική του '40 και του '60. Ένα ταξίδι μέσα από την κόλαση του αμερικανικού νότου με κατάληξη στο Μάϊαμι, δολοφονημένοι κλόουν, ένας αμφιλεγόμενος αστυνομικός επιθεωρητής που ακροβατεί ανάμεσα στο καθίκον και το προασυνικό του συμπερόν, η μαφία, και στο φόντο, η επίθεση στον Κόλπο των Χοίρων, στην Κούβα. Είναι ένα αστυνομικό μυθιστόρημα που φιλοδοξεί να αμφισβητήσει τις βεβαιότητες της ζωής μας. Η αναστροφή στο τέλος έρχεται ως επιβεβαίωση της διαπίστωσης ότι ο μεγαλύτερος δαίμονας είναι ο ίδιος μας ο εαυτός.

Η αστυνομική λογοτεχνία έχει πολλούς
 αναγνώστες παγκοσμίως. Τι είναι αυτό
 που την κάνει τόσο αγαπητή;

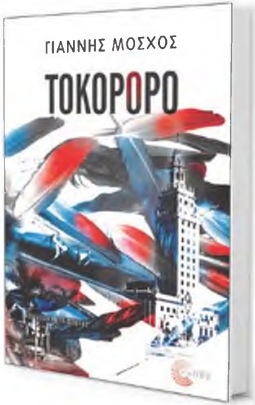
Έχετε δίκιο, μπορούμε να πούμε ότι η
 αστυνομική λογοτεχνία είναι η ατομική της
 παγκόσμιας εκδοτικής δραστηριότητας. Δεν
 γνωρίζω τους λόγους που συμβαίνει αυτό
 παγκοσμίως, μπορώ να εικάσω ότι ίσως
 γιατί πολλοί και σημαντικοί συγγραφείς
 ασχολήθηκαν με αυτό που στο εξωτερικό
 λέγεται crime fiction και δημιούργησαν
 εξαιρετικά βιβλία. Θα ήθελα να απαντήσω,
 όμως, στο γιατί γοητεύει εμένα. Θεωρώ ότι
 σε συνθήκες εγκληματος ο άνθρωπος
 δοκιμάζει τα όριά του, φθάνει στα άκρα,
 τεστάρει τους φόβους του, τις ελπίδες του,
 «ξύνει» τον πάτο των συναισθημάτων
 του. Επίσης, σκαλίζοντας το «γιατί»,
 θίγονται κοινωνικά θέματα και ιστορικές
 αφορμές. Αυτό είναι από μόνο του
 εξαιρετικά ενδιαφέρον. Ειδικά στην
 ελληνική αστυνομική λογοτεχνία,
 έχει μπει τόσο πολύ η κοινωνία μέσα
 στο βιβλίο, όπου θα λέγαμε ότι στην
 Ελλάδα το αστυνομικό μυθιστόρημα
 ίσως είναι το νέο κοινωνικό
 μυθιστόρημα. Τέλος, η αστυνομική
 πλοκή, το ποιος το έκανε και γιατί,
 ψυχαγωγεί και ιντριγκάρει τον
 αναγνώστη.

Είναι όμως κι ένα συγγραφικό είδος που
 δέχεται πολλές επικρίσεις. Ποια είναι
 τα λάθη (και τα πάθη) των συγγραφέων
 αστυνομικής λογοτεχνίας;

Είναι αλήθεια ότι από τα μέσα του
 προηγούμενου αιώνα και μετά, υπήρξαν τα
 ρούρ αστυνομικά μυθιστορήματα τόσην που
 βρίσκονταν ακόμη και σε περίπτερα. Υπήρξε
 μια μαζικότητα και το είδος στιγματίστηκε
 ως παραλογοτεχνία. Η παραλογοτεχνία,
 όμως, ακουμπά όλα τα είδη, η αστυνομική
 λογοτεχνία ενδοχρόνως πέρασε από αυτή τη

Στην ελληνική
 αστυνομική λογοτεχνία,
 τα τελευταία χρόνια,
 έχει μπει τόσο πολύ
 η κοινωνία μέσα
 στο βιβλίο, όπου
 θα λέγαμε ότι στην
 Ελλάδα το αστυνομικό
 μυθιστόρημα ίσως
 είναι το νέο κοινωνικό
 μυθιστόρημα

φάση, αλλά σήμερα μπορούμε να πούμε ότι
 γράφονται εξαιρετικά βιβλία, οι συγγραφείς
 των οποίων μονοπωλούν βραβεία λογοτεχνίας
 και βρίσκονται πολύ υψηλά στη συνείδηση των
 αναγνωστών.

Διαβάζοντας το βιβλίο σας φαίνεται ότι
 κάνετε όχι μόνο αστυνομική, αλλά και
 έρευνα στην ιστορία. Θέλετε να μας πείτε;

Η αλήθεια είναι πως χρειάστηκε εις βάθος
 ιστορική έρευνα, μιας και πολλά σημεία
 πατούν στην ιστορική πραγματικότητα. Η
 επίθεση στον Κόλπο των Χοίρων στην Κούβα
 του Κάστρο είναι ιστορικό γεγονός. Ο Ωραίος
 Τζόνι είναι ο Τζόνι Ροσέλι και ο Χρυσός Σαμ
 είναι ο Σαμ Τζανγκάρνα, εξέχοντα μέλη της
 μαφίας της εποχής. Ο Σάντο Φικάντε είναι ο
 Σάντο Τραφικάντε, ενώ το μέρος συνάντησης,
 το Μπουμ Μπουμ στο Fontainebleau, παίζει
 ακριβώς τον ρόλο που έπαιξε και στην
 πραγματική ιστορία. Επίσης, τα περισσότερα
 μέρη είναι υπαρκτά, ενώ κάποια από αυτά
 εικάστηκαν να τα δω από κοντά ταξιδεύοντας
 στην Κούβα. Παρόλο που όλο το βιβλίο
 μυρίζει ιστορία, σε καμία περίπτωση όμως
 δεν πρόκειται για ιστορικό μυθιστόρημα. Είναι
 μυθολογία.

Ποιοι συγγραφείς αστυνομικής
 λογοτεχνίας κινητοποίησαν και τη δική
 σας πένα;

Ο Γιάννης Μόσχος (γεν. 1982) μεγάλωσε
 στη Γάβριανη του Νομού
 Μαγνησίας. Σπούδασε Οικονομικές
 Επιστήμες στο Αριστοτέλειο
 Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης (μεταπτυχιακό
 στη Διοίκηση
 Επιχειρήσεων). Εργάζεται στην Αθήνα
 ως ιδιωτικός υπάλληλος. Γράφει
 στίχους και ιστορίες. Διήγημά του
 έχει δημοσιευθεί στη συλλογή
 «Ιπτάμενο Πλοίο» από τις
 εκδόσεις by the book. Το «Τοκορόρο»
 (εκδ.
 Τόπος) είναι το πρώτο του
 μυθιστόρημα.

Προσωπικά θεωρώ ότι ο μεγαλύτερος όλων
 είναι ο Ρέμουντ Τσάντλερ. Ένας από τους
 ιδρυτές της hardboiled σχολής. Επίσης ήρρα
 πάρα πολλά από τον Κάρμακ Μακάρθρι,
 τον Τζων Ντορ Πάσο, αλλά και από
 ταινίες νουάρ και γουέστερν. Εξάλλου,
 το γουέστερν έχει άμεση σχέση με το
 αστυνομικό. Είναι κατά
 κάποιο τρόπο αδέρφια.

Πόσο δύσκολο είναι για έναν συγγραφέα
 να αποδώσει στο κοινό τους ήρωές του με
 τις διαστάσεις που τους έχει χτίσει;

Είλικρινά δεν ξέρω αν είναι τελικά
 δύσκολο ή εύκολο. Νομίζω πως κάθε
 συγγραφέας προσπαθεί να μπει στο
 σώμα και στο μυαλό του ήρωα και να
 μιλήσει εκ μέρους του. Να ακούσει την
 ψυχή του και να αναρωτηθεί τι του
 παραινεί, πώς νιώθει, τι θέλει να
 κάνει. Γι' αυτό, στο Τοκορόρο, η
 αφήγηση γίνεται από την πλευρά των
 ηρώων. Είναι πολυφωνική. Το
 δύσκολο σε όλο αυτό είναι το
 γεγονός ότι τη μια στιγμή
 προσπαθείς να λειτουργήσεις ως
 βασανιστής και ταυτόχρονα ως το
 θύμα του.

Προτιμάτε τη σκανδιναβική, αγγλική ή
 άλλη «σκληρή» αστυνομική λογοτεχνία;

Προτιμώ ξεκάθαρα την αμερικανική
 hardboiled σχολή του Τσάντλερ και του
 Χάμετ. Πήραν το αστυνομικό
 μυθιστόρημα από την αποκομμένη
 βίλα στο βουνό και το μετέφεραν
 στην καρδιά της πόλης, στην καρδιά της
 κοινωνίας. Εκεί που υπάρχει πάντα
 ένας σημαντικός λόγος για να
 διαπράξει κανείς ένα έγκλημα.
 Τοποθέτησαν στην αστυνομική
 αφήγηση κοινωνικά χαρακτηριστικά
 από το «ποιος το έκανε»
 πήγαμε στο σημαντικότερο για μένα
 «γιατί το έκανε». Ελπίζω, βέβαια,
 κάποια στιγμή να μιλάμε για την
 ελληνική σχολή.

Ποια αξία θεωρείτε αδιαπραγμάτευτη;

Την αλληλεγγύη. Είναι χαρακτηριστικό
 των καιρών μας η ατομικότητα και η
 αποξένωση από τον συνάνθρωπο,
 αποκοπήκαμε, μένουμε επί της ουσίας
 μόνοι. Την ίδια στιγμή πολλοί
 υποφέρουν. Οι καιροί απαιτούν
 συντροφικότητα και ενδιαφέρον για
 τον συνάνθρωπο.

Έχετε εκδώσει και μικρότερης
 φόρμας κείμενα. Στόχος σας είναι να
 συνεχίσετε στο αστυνομικό
 μυθιστόρημα;

Ναι, έχω συμμετάσχει σε συλλογικά
 έργα και αφιερώματα με διηγήματα.
 Σίγουρα θα συνεχίσω με αστυνομικό
 μυθιστόρημα. Ήδη προετοιμάζω το
 δεύτερο βιβλίο μου, το οποίο
 θα διαδραματίζεται στην Ελλάδα του
 1975. Από εκεί και πέρα φροντίζω
 πάντα να εκφράζομαι μέσω όποιου
 φόρμας θεωρώ με γεμίζει τη
 δεδομένη στιγμή και θρέπει την
 μονιμώς ανικανοποίητη ανάγκη
 μου να μεταφέρω στο χαρτί ό,τι
 τριγυρίζει στο μυαλό μου.